

lige Etater meget indviklede og meget uensartede. For at nævne et Eksempel: Den 16de Marts 1900 — det er altsaa nu omtrent 2 Aar siden — blev der stadfæstet 2 Pensionslove, den ene for Postvæsenet og den anden for Telegrafvæsenet. Disse to Love ere forelagte her i Tinget af den samme Minister; de bleve behandlede i det samme Udvalg, bleve vedtagne samtidig og stadfæstede af Kongen samme Dag. Disse Love for to Etater, der staa hinanden saa nær som Postvæsenet og Telegrafvæsenet, vare byggede over samme Princip, men der er maaske i disse to Love ikke en Sætning, som er skreven ens, og der er Uoverensstemmelser mellem Reglerne, uagtet det aabenbart har været tilstræbt, at de skulde være de samme. Man kan sige, at dette maaske tyder paa et mindre intimt Samarbejde mellem de forskellige Etater. Dette skal jeg erkende. Men endnu langt værre er det med Hensyn til Statsbanerne. Thi Statsbanernes Pensionsregler have lige fra Begyndelsen af fulgt Veje ganske for sig selv. De Regler, der ere bragte til Anvendelse ved Statsbanernes Pensionering, have kun liden Tilnytning til de Pensionsregler, som i øvrigt ere gældende, saaledes som de ere fastslaaede ved den almindelige Pensionslov af 5te Januar 1851, ogsom ogsaa for Post- og Telegrafvæsenet, dog med nogle Modifikationer, ere bragte til Anvendelse. Maa jeg for de Medlemmer, som maaske ikke have alle disse Detailler fuldstændig præsentere i deres Hoveder, kortelig referere, hvorledes Statsbanernes Pensionsregler ere i Øjeblikket. Forudsætningen for overhovedet at kunne faa Pension er den, at man har gjort 10 Aars uafbrudt Tjeneste i fast ansat Stilling. Der er saa 3 Pensionsklasser. I 1ste Pensionsklasse faar man en Femtedel af den pensionsgivende Løn med Tillæg af $\frac{1}{70}$ for hvert pensionsgivende Aar, dog saaledes, at man ikke kan faa over $\frac{2}{3}$ af Lønnen. I 2den Pensionsklasse faar man $\frac{6}{7}$ af det, som man faar i 1ste Pensionsklasse, men saaledes, at Maksimum ikke kan overstige $\frac{7}{12}$ af Lønnen, og i 3die Pensionsklasse faar man $\frac{5}{7}$ af det, som man faar i 1ste Pensionsklasse, dog saaledes, at Maksimum ikke kan overstige Halvdelen af Lønnen. Med disse forskellige Satser bliver da Resultatet det, at i 1ste Pensionsklasse naar man Maksimum, altsaa $\frac{2}{3}$ af Lønnen, efter 33 Aars Tjeneste, i 2den Pensionsklasse naar man Maksimum, altsaa $\frac{7}{12}$, efter 34 Aars Tjeneste, og i 3die Pensionsklasse naar man Maksimum, altsaa Halvdelen, efter 35

Aars Tjeneste. — Langt simplere og mindre indviklede ere de Regler, som gælde for Post- og Telegrafvæsenet, og som i Hovedsagen — jeg sagde før, at der var en vis Forskel — ere ens. De gaa ud paa, at Pensionsretten indtræder med det fyldte 35te Aar, og med mindst 10 Aars pensionsgivende Tjenestetid, saaledes at de første 10 Aars Tjenestetid ikke medregnes. Fra det 35te Aar, og naar man har 10 Aars Tjenestetid, begynder Pensionsretten at løbe, og Pensionen beregnes da i Overensstemmelse med den almindelige Pensionslov af 5te Januar 1851. Alle, som ere pensionsberettigede efter Post- og Telegrafvæsenets Pensionslov, kunne altsaa stige til fulde $\frac{2}{3}$ af Lønnen i Pension, ligesom Embedsmændene kunne efter Pensionsloven af 1851. Med andre Ord: fra det 35te Aar faar enhver, som i øvrigt fyldestgør Betingelserne, den samme Stilling, som om han havde kongelig Udnævnelse med Pensionsret. — Det, som nu er foreslaaet, er at stille Statsbanefunktionærerne paa samme Maade. Dette vil selvfølgelig medføre, at 1ste Pensionsklasse, den øverste, bliver ugunstigere stillet, idet Slutsatsen vel er den samme, nemlig $\frac{2}{3}$ af Lønnen, men indtræder nogle Aar senere. Derimod vil det for 2den og endnu mere for 3die Pensionsklasse medføre, at den Pension, som kan tilfalde de paagældende, vel i de første Aar vil blive ringere, men derefter vil stige og blive større i de ældre Aar, saa at de, der ere i 2den og 3die Pensionsklasse, ogsaa ville naa fulde $\frac{2}{3}$ af Lønnen i endelig Pension i Stedet for nu henholdsvis kun $\frac{7}{12}$ og Halvdelen. Den samme Vej, som her er anvist i dette Forslag, er ogsaa Kommissionen i sit Forslag inde paa, dog med den Forskel, at med det 35te Aar og forudgaaende 10 Aars Tjeneste skulde straks Pensionsberettigelse efter Loven af 1851 indtræde, saaledes at de 10 Aars Tjeneste, som maatte ligge forud for det 35te Aar, skulde regnes med. Dette er imidlertid en Ting, som ved nøje Gennemtænkning synes mindre heldig; det synes at maatte rumme forskellige Farer, at aabne Adgang for enhver, som er 35 Aar gammel og har tjent 10 Aar, til eventuel at kunne trække sig tilbage for Resten af sit Liv med halv Gage i Pension. Der vilde ogsaa derved fremkomme en betydelig Uoverensstemmelse mellem den Stilling, som paa denne Maade bliver tillagt Statsbanefunktionærerne, og den, som en stor Mængde almindelige Embedsmænd have; thi det er ingenlunde sjæl-